

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.337 van 21 december 2001
in de zaak A. 69.095/IX-2299.**

In zake : Kris VAN HAUWERMEIREN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN HERZEELE,
kantoor houdende te ZOTTEGEM,
St.-Annastraat 19

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van
LEDE.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Kris VAN HAUWERMEIREN op 24 mei 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit genomen op 21 maart 1996 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Lede om verzoeker niet in aanmerking te laten komen voor benoeming in vast dienstverband wegens ongunstige proeftijdbeoordeling en hem vanaf 22 maart 1996 van rechtswege uit dienst te beschouwen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. MAREEN;

Gelet op de beschikking van 7 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 december 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN HERZEELE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. VERSCHOORE, die loco advocaat M. DE LAT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 22 december 1994 besluit het OCMW van Lede verzoeker aan te stellen als ziekenhuisassistent in vast dienstverband, na proefperiode, met ingang van 1 januari 1995.

1.2. Op 19 januari 1996 verklaren J. VAN DER LINDEN, verantwoordelijke rusthuis, en M. RENNEBOOG, gegradueerde verpleegster, in een evaluatieverslag aangaande de proeftijd van verzoeker dat gedurende de proefperiode is gebleken dat hij niet over de nodige attitudes en vaardigheden beschikt om in Villa Letha als ziekenhuisassistent te fungeren.

Verzoeker voegt aan dit evaluatieverslag op 26 januari 1996 een aantal opmerkingen toe.

1.3. Op 23 februari 1996 wordt verzoeker opgeroepen voor de vergadering van 21 maart 1996 van de raad voor maatschappelijk welzijn teneinde te worden gehoord aangaande de door hem op 26 januari 1996 gemaakte opmerkingen.

1.4. Verzoeker legt op 21 maart 1996 een nota neer met schriftelijke opmerkingen aangaande zijn ongunstig evaluatieverslag.

1.5. Op 21 maart 1996 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn van Lede in geheime stemming, met zeven stemmen tegen drie, dat verzoeker wegens ongunstige proeftijdbeoordeling niet in aanmerking komt voor benoeming in vast dienstverband en vanaf 22 maart 1996 van rechtswege uit dienst is. In de aanhef van dat besluit wordt onder meer verwezen naar het hierboven vermelde evaluatieverslag, naar de ontvangst ervan door verzoeker en naar zijn schriftelijke opmerkingen ertegen van 26 januari 1996.

Dat is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel onder het opschrift 'ten gronde' het volgende aanvoert :

"Bij lectuur van het evaluatieverslag overloopt, dient te worden vastgesteld dat deze hoofdzakelijk gebaseerd is op basis van 'indirecte gegevens'. Bovendien zijn welbepaalde woordspelingen zo geformuleerd dat deze persoonlijk zeer kwetsend zijn voor verzoeker en vooral doorslaggevend voor de verdere beroepsloopbaan van verzoeker als ziekenhuisassistent.

1. Zich voorstellen als verantwoordelijke rustoord.

Verzoeker begrijpt niet goed waarom hem dergelijk verwijt wordt gemaakt temeer daar hem verscheidene malen uitdrukkelijk werd opgedragen als verantwoordelijke van de dienst op te treden.

Daarnaast is het zo dat wanneer enkel de 2 bejaardenhelpsters aanwezig zijn en geen hiërarchische oversten, bv. bij weekenddienst, iemand toch als verantwoordelijke dient op te treden, een element wat trouwens een onderdeel uitmaakte van de scholing welke verzoeker als ziekenhuisassistent heeft genoten.

Wanneer een dokter langskomt en naar de verantwoordelijke vraagt, diende verzoeker dan te stellen dat er geen verantwoordelijke was of diende hij een bejaardenhelpster te sturen ?

Als er mensen bellen voor een opname, vertelde verzoeker hen dat de rusthuisverantwoordelijke niet aanwezig was en dat ze hem kunnen bereiken tijdens de kantooruren.

2. Zelf diagnose stellen.

Verzoeker ontkent ten stelligste dat hij ooit zelf een diagnose heeft gesteld; het behoort echter wel tot zijn taak wanneer de bejaarde of familie uitleg vragen over bepaalde zaken, deze in de mate van mogelijk zoveel mogelijk uitleg te verschaffen en - het belangrijkste - de familie gerust te stellen.

Voor een juiste diagnose werd steeds doorverwezen naar de behandelende geneesheer.

3. Bepaalde handelingen die regulier dienen gesteld worden niet uitgevoerd.

Verzoeker heeft in het begin van zijn proefperiode, na overleg met de hoofdverpleegster, bij patiënt De Pauw een schriftelijk schema opgesteld met de uren van wisselhouding omdat er niets genoteerd werd op het blad.

Wanneer iemand zich niet goed voelde vroeg verzoeker eerst aan de hoofdverpleegster of het aan te raden was om die bejaarde op te zetten.

Wanneer niemand van het verplegend personeel aanwezig was en een bejaarde zich niet goed voelde, nam verzoeker eerst de bloeddruk, de polsslag en zonodig de temperatuur (bij een diabetes zelfs de glucosewaarde).

Dit werd steeds door verzoeker genoteerd in het dagboek (wat kan geverifieerd worden); indien deze bejaarde niet beter werd, belde verzoeker de dokter, om raad of om langs te komen.

Alles werd steeds weergegeven in het dag- of nachtboek.

4. Beslist eigenmachtig dat een resident zichzelf dient te wassen.

In zijn opleiding als ziekenhuisassistent werd aan verzoeker de ADL-training of zelfstandigheidstraining onderwezen.

Dit houdt in dat wanneer bejaarden zichzelf kunnen wassen gemotiveerd worden om dat te doen; om de motoriek van bejaarden te onderhouden is het noodzakelijk dat deze gestimuleerd worden om zichzelf te behelpen. Wanneer dit niet ging, werden deze uiteraard geholpen door verzoeker.

Verzoeker deed dit ondermeer bij patiënt Coppens Bertha met gevolg dat zij zichzelf kon wassen.

5. Oppervlakkig te werk gaan bij toedienen van hygiënische verzorging.

Verzoeker begrijpt niet wat ook hier hem kan worden verweten.

Bij het toedienen van hygiënische zorgen was de heer Van Hauwermeiren gemiddeld een kwartuur per patiënt bezig (hij wast niet met droge washandjes). De bejaarden worden onder hun borsten verzorgd, ze zijn ingewreven met een crème en geschoren. Als er een bewoner uitslag heeft, wordt dit door verzoeker overgemaakt aan de hoofdverpleegster.

Stomaverzorging gebeurde grondig (ref. Brondeel Alma).

6. Observatie van residenten die speciaal dienen gevolgd te worden laat te wensen over, met de medische gevolgen vandien.

Verzoeker kan zich absoluut niet herinneren dat ten gevolge van zijn handelingen er medische gevolgen zouden zijn ontstaan.

Bovendien werd geen specificering gegeven wanneer, bij welke patiënt en welke medische gevolgen zouden zijn geweest.

7. Gedraagt zich autoritair.

Wanneer verzoeker in de L-dienst verantwoordelijk was, verdeelden bejaardenhelpsters de taken en delen medicatie uit.

Door verzoeker werd regelmatig vastgesteld dat dit niet op de juiste manier gebeurde.

Zo stelde verzoeker vast dat bepaalde bejaardenhelpster(s) sommige bejaarden veel te vroeg in bed legde(n), wat verzoeker mededeelde aan de hoofdverpleegster.

Hierop werd een schema opgesteld met daarin de tijdstippen waarop elke bejaarde naar bed moest.

Verzoeker diende echter vast te stellen dat sommige bejaardenhelpsters met de schema weigerden rekening te houden.

Wanneer hij hen er toen attent op maakte werd hij uitgelachen.

8. Laat geregeld collega's opdraaien voor het werk.

Wanneer verzoeker de bejaarden liet baden, hielp hij nadien bij het opzetten van de bejaarden.

Er waren echter bejaardenhelpsters die tegen de heer Van Hauwermeiren zegden : 'ik zal dat wel doen' (omdat hij nog ander werk had), doch nadien achter zijn rug vertelden ze dat hij die bepaalde taak niet had gedaan, of dat de heer Van Hauwermeiren hen verplichtte van die ronde te doen.

9. Geen collegiale houding wanneer vervangingen noodzakelijk zijn.

Dat verzoeker zich niet collegiaal zou hebben opgesteld wat betreft de vervangingen, verbaast hem ten zeerste.

Verzoeker verwijst dan ook naar de uurroosters (januari tot december - ook deze vervangingen kunnen nog geverifieerd worden). Bijvoorbeeld, zo belde een collega om half twee dat ze niet kon werken, waarvoor verzoeker insprong. Ook

gebeurde het meermaals dat verzoeker na de v-dienst, presteerde van 17u tot 21u30.

In het groot verlof heeft verzoeker uit collegialiteit geen verlof genomen en dit tot einde september. Soms deed hij na een vroegdienst nog een halve dienst.

Indien verzoeker geen vervangingen zou hebben gedaan, hoe verklaart men dan dat hij op het einde van het jaar nog talrijke compensatiedagen over had. Dit komt juist doordat hij meermaals insprong voor anderen.

Indien hij deze vervangingen niet zou hebben gedaan, kon de hoofdverpleegster hem op regelmatige tijdstippen deze compensatie geven.

10. Gedurende nachtdienst slapen op het bureel.

Verzoeker deed bijna steeds nachtdienst samen met Paula (bejaardenhelpster) of Lucie (verpleegster). Verzoeker verzoekt uitdrukkelijk dat aan hen zou worden gevraagd of hem tekortkomingen kunnen worden aangewreven.

Betreffende het slapen op bureel wenst verzoeker de werkelijke toedracht te melden: op een nacht had hij zware hoofdpijn waarop hij na zijn taken volbracht te hebben zich in de zetel zette. Verzoeker lag echter niet te slapen doch had enkel de ogen gesloten ... hij kon zich ook ziek gemeld hebben !

11. Prioriteit geven aan het nemen van eigen pauze.

Wanneer de hoofdverpleegster niet aanwezig is, staat er in de dagboek genoteerd wie er om welk uur boven moet blijven voor toezicht tijdens de pauzes.

Ook dit kan nagekeken worden.

Verzoeker wenst tenslotte nog het volgende te melden :

Na zijn indiensttreding kreeg hij een opleiding van welgeteld 3 dagen en dit door een ziekenhuisassistent.

In deze korte periode werd verzoeker geacht alles te kennen, dit terwijl hij soms verantwoordelijk werd gesteld over 93 patiënten. Dit vereist minstens een degelijke opleiding en begeleiding.

Bovendien is het menselijk dat bijvoorbeeld bejaardenhelpsters, die reeds 6, 7 of meer jaren anciënniteit telden, het niet altijd gemakkelijk hebben wanneer iemand met een 'hogere functie' wordt aangeworven, temeer hij de enige man was in de verpleging.

Dat zulks enige aanpassing vraagt - van eenieder - is niet meer dan logisch.";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Verzoeker houdt voor dat het evaluatieverslag hoofdzakelijk zou gebaseerd zijn op 'indirekte gegevens'. Dat deze kwetsend en doorslaggevend zouden zijn voor zijn verdere loopbaan als ziekenhuisassistent is hier niet terzake.

Konkluant wil hier nogmaals benadrukken dat verzoeker slechts bij uitzondering 's nachts diende te werken en derhalve dagelijks in kontakt kwam met de gegradueerde verpleegster.

Volgende ervaringen werden door haar in het evaluatieverslag opgetekend :

1) Reeds bij een eerste kontaktnaam met een welbepaalde huisarts stelde verzoeker zich ongevraagd zelf voor als verantwoordelijke van het rustoord.

2) Op een gegeven ogenblik voelde een patiënt zich blijkbaar niet goed. Vooraleer de dokter deze patiënt had onderzocht, had verzoeker reeds aan de familie een diagnose meegedeeld waardoor deze allerminst gerust waren gesteld.

3) Op een gegeven ogenblik was een patiënte op de gang gevallen waarop de dokter werd opgeroepen die evenwel niet onmiddellijk iets ernstigs kon vaststellen. Verzoeker diende de patiënt wel op te volgen.

Verzoeker gaf ten onrechte opdracht aan twee bejaardenhelpsters om de betrokken patiënt op te volgen. Wanneer zij dan vroegen dat de dokter opnieuw zou worden opgeroepen, werd dit door verzoeker genegeerd.

Wanneer verzoeker 's nachts, samen met een bejaardenhelpster, diende te werken dan bleef hij liever slapen dan de patiënten waar nodig op te volgen. De verzoeker mocht hoe dan ook niet slapen tijdens de nacht.

Zo ook diende een patiënt met doorligwonden om de twee uren te worden opgevolgd (wisselhouding) op uitdrukkelijke opdracht van de dokter. Ondanks de opdracht meende verzoeker dat dit niet nodig was wanneer de patiënt sliep. Zo bleef hij ook voortslapen.

4) Zonder onderscheid wilde verzoeker dat elke patiënt zich (opnieuw) zelf kon wassen en behelpen. Zo wilde hij deze ADL-training ook toepassen op een hartpatiënte die dat helemaal niet aankon.

5) De voorgaande handelwijze had wellicht alles te maken met het feit dat verzoeker duidelijk een aversie had voor het toedienen van de essentiële hygiënische verzorging aan de patiënten.

6) Konkluant verwijst hier naar wat onder punt 3) werd uiteengezet.

7) Verzoeker meende dat hij de schema's voor de opvolging van de patiënten zelf mocht veranderen en/of interpreteren.

In het rusthuis verbleef een hoogbejaarde patiënte van 90 jaar die de gewoonte had om elke dag om 16u30 naar haar bed te gaan. Verzoeker kon daarmee niet akkoord gaan en wilde dit zomaar veranderd zien.

8) Precies om reden dat de collega's kloegen over het feit dat verzoeker 's nachts zijn taak niet waarnam en liever sliep, werd hij op een bepaald ogenblik 's nachts niet meer ingezet.

9) Slechts de eerste maanden stelde verzoeker zich collegiaal op. Vanaf ongeveer de maand mei was zijn houding veranderd. Zo weigerde hij nog collega's te vervangen wanneer deze er om vroegen als wederdienst. Zo was hij zelfs op een bepaald ogenblik noch via zijn semafoon, noch via de telefoon bereikbaar ondanks het feit dat hij van wacht was. Volgens diens uitleg achteraf zou zijn semafoon niet gewerkt hebben.

10) Konkluant verwijst naar de uiteenzettingen onder punten 3) en 8).

In antwoord op de bemerking terzake wil konkluant nog ten stelligste ontkennen dat verzoeker niet zou zijn opgeleid en begeleid in zijn dagdagelijkse taken.

Het is integendeel zo dat verzoeker zich steeds betweterig heeft opgesteld en geen raad wou aanvaarden, zeker niet van bejaardenhelpsters ondanks hun jarenlange ervaring.

De aanhoudende tekortkomingen die klaarblijkelijk inherent zijn aan de persoon zelf van verzoeker, worden perfect geïllustreerd door de eerste reacties van verzoeker op het ongunstig evaluatieverslag.

'Indien U ziekenhuisassistent bent, zou U ermee akkoord gaan indien bepaalde technieken zouden gebeuren door bejaardenhelpsters, daar waar een ziekenhuisassistent toch 2 jaar specifieke scholing heeft gevolgd?'

Deze vraag typeert de persoonlijkheid en de attitudes van verzoeker die blijkbaar niet wil aanvaarden dat van hem nog andere vaardigheden en kwaliteiten verwacht werden dan een schoolse opleiding.";

2.3. Overwegende dat het bevoegde lid van het auditoraat in haar verslag concludeert dat het middel gegrond is, samengevat, omdat de materiële motiveringsplicht geschonden is daar niet blijkt waarop de raad voor maatschappelijk welzijn zich precies heeft gebaseerd om, na kennis te hebben genomen van verzoekers verdediging tegen het evaluatieverslag, de bestreden

beslissing te nemen; dat met toepassing van artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het onderzoek van de zaak tot dat middel wordt beperkt;

2.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie die conclusie betwist, stellende dat verzoeker nooit heeft beweerd dat hij de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen niet zou kennen, dat hij geen schending van de motiveringsplicht heeft aangevoerd en dat in het auditoraatsverslag het middel ten onrechte tot die schending werd uitgebreid; dat de verwerende partij voorts de mening is toegedaan dat wel degelijk wordt aangegeven waarop de bestreden beslissing gesteund is, doordat zij verwijst naar het evaluatieverslag, de kritiek van verzoeker daarop en doordat de leden van de raad daarvan kennis hebben en erover hebben gestemd;

2.5. Overwegende dat ingeval het auditoraatsverslag beperkt is tot het middel van niet-ontvankelijkheid of van gegrondheid dat de oplossing van het geschil mogelijk maakt, luidens de tweede volzin van de zo-even aangehaalde bepaling, toegevoegd bij de wet van 4 augustus 1996, bij wege van arrest uitspraak wordt gedaan over de conclusies van dat verslag;

2.6. Overwegende dat verzoeker met het onderhavige middel de juistheid van de feiten waarop de verwerende partij haar bestreden beslissing gesteund heeft betwist; dat hij dat doet bij wijze van een kritiek op het evaluatieverslag vermeld onder 1.2. hierboven; dat de verwerende partij terecht stelt dat verzoeker niet aanvoert dat hij in het ongewisse verkeert aangaande de motieven welke ten grondslag lagen aan de bestreden beslissing; dat hij er duidelijk van uitgaat dat die motieven de conclusies waren van het meergenoemde evaluatieverslag, aangezien hij de conclusies stuk voor stuk evalueert en betwist, in vrijwel dezelfde bewoordingen als zijn hoger sub 1.4. vermelde nota van 21 maart 1996 voor de raad voor maatschappelijk welzijn, zonder zelfs te stellen dat de raad voor maatschappelijk welzijn met die nota geen rekening heeft gehouden; dat derhalve moet worden besloten dat verzoeker de schending van de formele motiveringsplicht niet aanvoert, dat hij zich wat dat betreft vergenoegt met de verwijzing in de bestreden beslissing naar het evaluatieverslag, waarvan hij de inhoud kende, en aanneemt dat de raad voor maatschappelijk welzijn de conclusies daarvan tot de zijne heeft gemaakt, verzoekers kritiek erop verwerpende; dat derhalve bij het onderzoek van het middel enkel moet worden nagegaan of de

argumenten welke verzoeker in zijn derde middel tegen het evaluatieverslag aanvoert van die aard zijn dat zij de onrechtmatigheid, onjuistheid of onredelijkheid ervan aantonen; dat zulks in het auditorsverslag niet is gebeurd; dat het onderzoek van de zaak wat dat betreft moet worden vervolledigd en in voorkomend geval de andere middelen dienen te worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt ermede belast het onderzoek van de zaak te vervolledigen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig december 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.